

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Lancicii E Societate Iesv Opvscvlorvm Spiritvalivm
Tomvs ...**

Łęczycki, Mikołaj

Antverpiae, 1650

De modo colendi Deum imitationem diuinarum SS. Trinitatis Personarum.
Cap. XXXIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78821](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78821)

operandi sunt duæ, vt omnia opera fiant cum
 summa diligentia, & Spiritus feruore. *Secun-*
da. In omnibus occasionibus bene operan-

di, eligere id, quod perfectius est. *Tertio.* Inter
 æque perfecta, eligere id, à quo magis amor
 propius abhorret, & quod Christi vitæ, pau-

per, afflictæ, despectæ, conformis est. *Quar-*
ta. Tolerare omnia aduersa, non tantum pati-
 enter, sed etiam libenter, vt in etiam cum
 gaudio & exultatione saltem partis superioris.

Quinto. Insuperabili desiderio teneri quam plu-
 rima bona faciendi, & quam plurima mala
 penultima pro Deo tolerandi. *Sexto.* Exterius vi-

uere irreprehensibiliter. *Septimo* perpetuo pro-
 ficere in virtutibus. *Octauo.* Omnes temporis
 particulas in operibus meritorijs traducere.

Nono. Omnia & facere & pati pure propter
 Deum, non desiderando ob id ullam remunera-
 tionem in hac vitâ & in alterâ. *Decimo.* Tam

in prosperis quam in aduersis perfectam con-
 formitatem habere cum Diuinâ voluntate, per
 ipsum & per suos Vicarios declarata, sine vllâ
 exceptione & tergiversatione in eâ exequen-

da. *Vndecimo.* Certum etiam Sanctitatis signum
 est præter omnia illa quæ supra allata sunt, fer-
 re rectum iudicium de rebus & personis (&

proximorum. *Sensus pius erit, si fides nostra Deum
 sentit summè potentem, summè sapientem, summè be-*
num: vt per eius potentiam nostram credamus adiu-
uari infirmitatem: Per eius sapientiam nostram cre-
damus corrigi ignorantiam: per eius bonitatem, no-
stram credamus dilui iniquitatem.

CAPVT TRIGESIMVM TERTIVM.

De modo colendi Deum, per imitationem
 diuinarum SS. Trinitatis personarum.

Primò imitanda est SS. Trinitas in hoc, ne
 vnquam quantum fieri potest, peccemus.
 Quod cum in hac vita de lege ordinaria fieri
 non possit, & soli Christi D. Humanitati ac B.
 Virgini Mariæ fuerit concessum, saltem vitemus
 peccata omnia illis modis, quos posui in
 Opusculo de Indicijs & gradibus spiritualis
 profectus cap. 1. & 2. & iterum in Opusculo de
 quatuor F. cap. 2.

Secundo, imitandus est Deus non solum in
 non peccando vnquam, sed etiam in quadam
 morali impossibilitate peccandi, tali qualem
 explicauit in Opusculo de Indicijs & gradibus
 profectus c. 1. n. 52. Nam vt ait S. Dionysius A-
 reopagita: *Oportet nos, si ad communionem Dei ad-*
spiramus, diuissimam eius in carne vitam contem-
plari, atque sanctam eius impeccantiam, (alia versio
habet, impeccabilitatem) ad Deiformam & im-
maculatum statum contendere. Hac namq; ratione
prout nobis congruit, similitudinem suam nobis com-
municabit.

Tertio, imitandus est Deus in carentia passio-
 num, quibus etsi carere non possumus; vt ille,
 possumus tamen cum diuina gratia eas mode-
 rari, & acquirere earum dominium, illis mo-
 dis, & in illis rebus situm, quas recensui in O-
 pusculo de Dominio passionum c. 12. & 14. &
 sequent. & in Opusculo de Indicijs & gradibus
 profectus cap. 3. & 4.

Quarto, imitandus est Deus in perfecte ope-
 rando, tum ob perfectissimum finem, tum per-
 fectissimo modo, quem tradidi in Opusculo de
 quatuor F. cap. 3. & 4. & in Opusculo de Indicijs &
 gradibus profectus cap. 8.

Quinto, imitandus est Deus in plenitudine
 infinitæ Sanctitatis & omnium virtutum eius
 naturæ conuenientium infinitâ excellentiâ, pro-
 curando, vt diuinæ eius gratiæ cooperando, per
 continuum in virtutibus progressum, conemus
 quam maximè & quam propinquissimè acce-
 dere ad perfectissimos gradus omnium virtu-
 tum nostro statui & conditioni conuenien-
 tium, iis modis; quos ostendi in Opusculo de
 Indicijs & gradibus profectus cap. 9. 10. 11. Et
 si tã diu Deus vitâ & gratiâ suam dederit, ostē-
 dam in Opusculo quod melior, de natura, gra-
 dibus, & ornamentis singularum virtutum.

Sexto,

63. in
 ac.
 63. in
 ac.
 de
 in &
 el. 4.
 ot.

Eccl. hier.

Sexto, imitandus est Deus in mirâ unitate coniunctâ cum Trinitate personarum inter se distinctarum, ita conseruando carnem obedientem animæ, diuinis doctrinis informata, & iuxta dictamina perfecta rectæ rationis operanti ac si illa esset vna res simplicissima, & vnum quod cum corpore, & quasi indistinctum, & ita concorditer viuendo cum alijs, etsi multis, ac si esses vnus cordis iudicij & voluntatis circa fugam malorum, & executionem bonorum operum.

Septimo, imitandus est Deus in mysterio numerari ternarij. Cum enim fecundissima Dei natura exigeret pluralitatem personarum, eas nec pauciores quàm tres, nec plures esse voluit, vt hinc hoc quoque discas, fugere solitudinem & singularitatem à communi & probato modo viuendi abhorrentem; & vitare familiaritatem non spiritualem, cum vna aliqua persona, & non habere multas priuatas tibi æquales personas conicias tuorum secretorum.

Octauo, imitandus est in coniunctione virtutum quæ actus habent contrarios, & difficile in hominibus coniunguntur. Vt quemadmodum in Deo est iustitia punitiua & misericordia erga nos eiusmodi, vt dicat S. Ecclesia; *Dei proprium esse misereri & parere, & nosse omnia*, nihilominus obliuisci iniuriarum, dum quis ex corde dolet ob admissa peccata; ita in te coniuncta sit in gradu excelso, misericordia & commiseratio, immo ipsa viscera misericordiae, & simul zelus iustitiæ & rectitudo, & dum opus est punitio malorum: timor Dei, & spes in Deum: item humilitas profundissima, simul cum magnanimitate excelsa: paupertatis amor, cum liberalitate coniunctus; mansuetudo cum zelo cura discretâ sanitatis corporis, cum Sancto odio sui & mortificatione membrorum ac sensuum assiduâ: desiderium ardens cælestis gloriæ, & in ea videndi Deum, coniunctum cum desiderio diu viuendi in hac vita (si ita placeat Deo) vt quàm plurimi iuuentur & trahantur ad Deum, & tu quàm plurima & quàm maxima congreges merita tibi, ad Deum in cælo quàm maximè glorificandum, amandum, & exhilarandum, ac oblectandum eximâ sanctitate & gloriâ.

Nono, imitanda est Dei immutabilitas, vt sicut ille in naturâ suâ est immutabilis, vt licet actus externi Dei, ab eo procedant contrarij inter se, verbi gratia, extrinseca malorum punitio, & bonorum remuneratio: immixta calamitates, & concessi fauores ac præmia: ita tu nunquam à statu quieto mentis tuæ abscedas, aut perturberis, sed sis constans in benè cæptis & benè promissis, ne vllis malis consilijs, vel exemplis, vel occasionibus, vel tentationibus, vel propriâ voluntate, à bono apprehenso præsertim inchoato vel promisso, resillas: & si te vituperando mala, siue laudando bona: si te

remunerando siue puniendo, intra te immutabilis permanes, quoad internam mentis tranquillitatem & pacem, à nullo inordinato passionum naturalium motu perturbatam.

Decimo, imitandus est Deus in summa nature suæ puritate, nullius alterius rei admixtione variatæ. Imitaberis autem hanc Diuinitatis perfectionem, si nil in te sit nisi diuinum, hoc est, nullum opus internum & externum, nulla debita omisio operis, quæ purè propter Deum tanquam causam impulsiuam & motiuam nõ fiat, & quidem modo diuino, hoc est, præscripto à Deo, vel per Sanctam Scripturam, vel per Sanctam Ecclesiam, vel per SS. Patrum doctrinam aliorumque vitæ Spirituales Magistrorum & tuorum Superiorum. Hoc assensus fuerat S. P. N. Ignatius, qui aliquando dixit, *se viuere* *Glor. 3. non posse, si quid in anima sua humanum, & non omnino ex parte diuinum aduerteret.*

Vndecimo, imitanda est Dei immensitas, per suam substantiam omnibus rebus creatis intimè & substantialiter præsentis, easque penetrantis, magis quàm creaturæ se mutuo tangentes. Sicut ergo per suam immensitatem præsens Deus etiam rebus fecidissimis, nil nocuum percipit, immaculatus permanet, ita tu tam circumspicè & attentè inter creaturas verseris, ne quicquam tibi illæ noceant, nec sensus & membra mentemque tuam coinquinent.

Duodecimo, imitandæ sunt Diuinitatis diuitiæ, quæ nullâ te indiget existente extra te, sola sibi sufficit ad omnia quæ habet infinities infinita intra se, ad cuius exemplum tu rebus creatis indigens, iis quàm paucissimis, quàm rarissimè, quàm minimè vtere, & loco superfluarum, solo Deo sis contentus.

Decimotertio, imitanda est Dei æternitas principio & fine carens, se tibi exhibens præmium æternum quo in cælis inamissibiliter fruaris. Quod quia per virtutem & Sanctimoniam huius vitæ iusti assequuntur, tu da operam vt tam firmæ & stabiles sint in te virtutes omnes, ne vlla creatura eas tibi eripiat, & quasi æterno quodam vinculo sint in te Dei beneficio colligatæ, tibi que in amissibiliter vnita.

Decimoquarto, imitanda est Dei independetia, qui à nullo dependet, nil pro se querit, nulla re extrinsecâ opus habet. Hoc imitaberis, si solum Deum & eius extrinsecum bonum, hoc est gloriâ eius & cultum & amorem, in te & in alijs, iuxta conditionem tuam quæres, & nulla humana patrocinia, per quæ ex amore in ordinato tui, possis euehi ad honorifica & speciosa officia, vel gradus vel commoda, non quidem contemnuendo & non curando alios, sed sine inordinatis presentationibus fauorum humanorum, totam spem collocato in Deo, & dispositionem de te, Deo & tuis Superioribus committendo, nil particulare pro te desiderando

do & procurando, nisi solius Dei quàm maximam obsequium, eo modo, quo vult à te & de te statueret diuina protidentia, quæ omnes capillos tuos numeratos habet, & cui maior est cura de te, quàm de alijs creaturis ratione carentibus.

Decimoquinto, imitate cogitationes Dei, circa quid se occupent, & quo fine. Et tuas omnes cogitationes, vt eius cogitationibus sint quàm simillimæ, conare.

Decimosexto, imitate Dei voluntatem, quid illa velit, quid nolit, quibus rebus delectetur, à quibus abhorreat, & omnes tuas affectiones, & tuas auersiones, diuinis vt sint similes, da operam.

Decimoseptimo, imitate Dei beneficentiam erga creaturas omnes, per quam incessanter

protus omnibus prouidet, conseruando illas in natura quam eis dedit, concurrando tanquam author nature ad earum actiones naturales, excitando tanquam auctor gratiæ ad actus supernaturales, homines, & in iis perficiendis iuuando, nouas in dies & horas & momenta gratias & beneficia multiplicia conferendo, idque etiam inimicis suis, & indignis omni bono. Tu talis esse stude, vt quemadmodum de Christo D. scriptum est. *pertransfeas omnibus benefaciendo*, omnibus seruiendo, omnes iuuando, omnium desideria licita, quantum licet & decet, exequendo, idque non intuitu vllius remunerationis, sed putè propter Deum, quia Deus propter se solum purè omnibus creaturis benefacit semper & vbiq̃ue.

NICO.